

016140007

Reçu CLT / CIH / ITH

Lé 01 AVR. 2019

N° 017

**A szellemi
kulturális örökség
nemzeti jegyzéke és
jó megőrzési gyakorlatok
2008-2018**

SZELLEM
KULTURÁLIS
ÖRÖKSÉG
NEMZETI
JEJYZÉKE

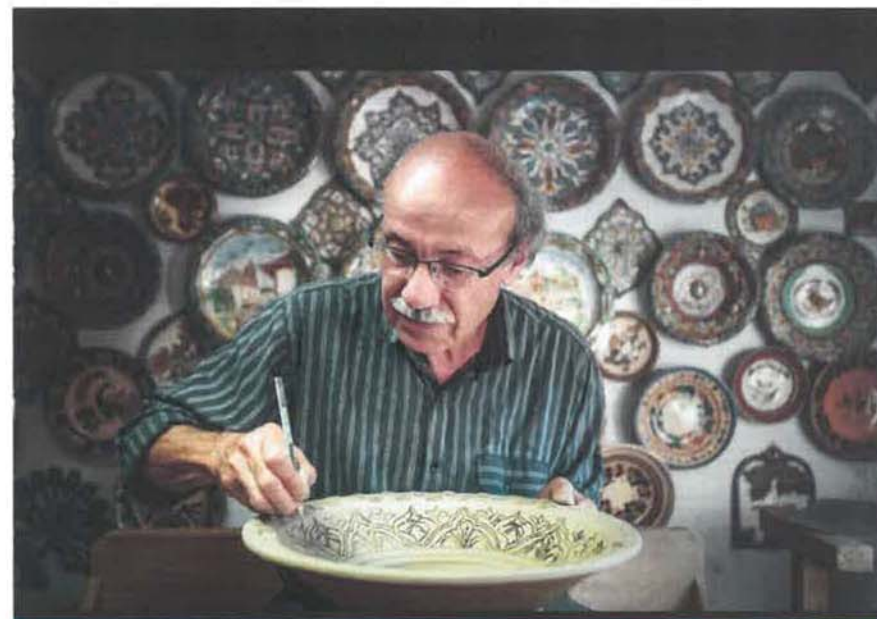

Busójárás Mohácson – maszkos farsangvégi télűző szokás (2008)

2009-től az UNESCO Szellemi Kulturális Örökség Reprezentatív Listáján szerepel.

Fotó: Farkas Mária-Balázs

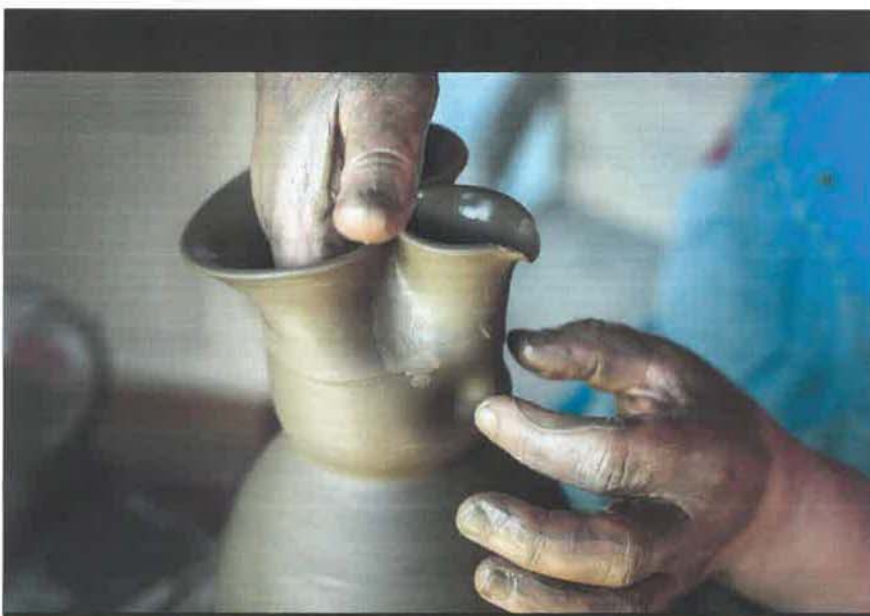
A mohácsi busójárás farsang végén rendezett maszkos, télűző szokás. A hat napon át tartó táncokkal, zenével kísért alakoskodó szokásban ma a város lakossága, a busócsoportok, a maszkokat, kereplőket készítő kézművesek, a busókat kísérő zenészek és táncosok vesznek részt. A szereplők az ide látogató nagyszámú közönséget is aktívan bevonják, így azok részesévé válnak a város több pontján zajló eseményeknek. A programok folyamatában egyformán szerepet kapnak a tervezett események, mint a busók gyülekezése, felvonulása, a telet szimbolizáló koporsó elégetése, busóavatás, néptáncbemutatók, kézműves vásár, és a spontán akciók és megnyilvánulások, mint a termékenységvarázsló rítuselemek, az ijesztgetés, a játékoság, a tánc.

A Népművészet Mesterei díj kitüntetettjeinek tudása és tevékenysége (2008)

Fotó: Farkas Mária-Balázs

A Népművészet Mesterei saját közösségükön belül elismert, mintaadó alkotó egyéniségek, akik fontos hagyomány-átörökítő és értékmentő tevékenységet végeznek. A magyar állam által ezen díjjal kitüntetett tehetséges népi alkotók a szellemi kulturális örökség különböző területeinek képviselői. Az állami kitüntetést 1953 óta, a helyi közösség felterjesztése alapján öt kategóriában adják át minden év augusztus 20-án. Így elismerésben részesülnek a népművészet táncos, énekes, hangszeres zenész, mese-mondó és tárgyalakotó mesterei.

Mezőtúri fazekasság (2009)

Forrás: Farkas István

A Nagykunság déli részén található Mezőtúr gazdag kézműves múltjából a 19. század közepétől kiemelkedett a fazekasság. Az itt készült használati tárgyak, dísz-
tárgyak az ország legtávolabbi részére is eljutottak. A Mezőtúron felhalmozódott
tudás hordozói azok a műhelyek, melyekben a jelenkori igényeknek megfelelő
tárgyak készítése mellett komoly értékmentő munka is folyik: egy több száz év alatt
kiforrott tárgykultúra emlékeit őrzik kiégetett kerámiában, technikai tudásban,
szakmai hozzáértésben. Mivel a város és lakói felismerték, hogy ennek az értéknek
segítség kell, hogy fenn tudjon maradni, hamar létrehozták azokat az intéz-
ményeket (múzeum, tájház, iskola stb.), amelyek hitelesek és erre az értékőrzésre
alkalmasak lehetnek.

A magyar solymászat (2010)

2012. június 2. UNESCO Szellemi Kulturális Örökség Reprezentatív Listáján szerepel.

Forrás: Borsos Péter

A solymászat Eurázsia jelentős részén több ezer évre visszatekintő hagyomány,
melynek a magyar solymászat is szerves részét képezi. Virágkorát hazánkban az
államalapítástól az 1600-as évekig élte, napjainkban pedig újra egyre fontosabb
szerepet tölt be a magyarság kultúrájában. A solymászat életmód, közösség, amely
magába foglalja a ragadozó madarak, a természet és a vadászat szeretetét, ismeretét;
a vadászmadarak tenyésztését, felnevelését, betanítását csakúgy, mint a hagy-
ományos solymászati felszerelések elkészítését és használatát. Mindemellett a
solymász közösségek foglalkoznak a történelmi múlt feltárásával, a hagyományok
ápolásával és a solymászati tudás átadásával is.

Selmeci diákhagyományok – a selmecbányai Bányászati és Erdészeti Akadémia diákhagyományainak továbbélése a jogutód intézményekben (2014)

Foto: Farkas Miklós Balázs

A selmeci diákhagyományok eredete a Selmecbányán 1735-ben alapított Bányászati Tanintézet, később Bányászati és Erdészeti Akadémia hallgatóihoz kötődik. A hagyományok az intézmény Sopronba, majd Miskolcra költözése után is fennmaradtak, és a mai napig élnek az egyetemi hallgatóság körében: része többek között az egyenruha-viselet, a szigorú szabályok szerint szerveződő diáktársaságok működése, a társaságok által rendezett, meghatározott ceremóniák szerint zajló szakestélyek, a daloskönyvekben összegyűjtött diáknóták, valamint a nótázás, a valétálás (búcsúzás) szokása, mely utóbbihoz a Szalamander (fáklyás felvonulás Sopron városában) és a valétalál eseményei tartoznak. A „selmeci szellem” legfőbb jellemzői a vidámság, a barátság, a közösségtudat, a hivatás- és hazaszeretet.

Magyarszombatfai fazekasság (2014)

Foto: Farkas Miklós Balázs

Az Őrségben a 14. század óta foglalkoznak fazekassággal. A földművelés, a háztáji gazdálkodás mellett kezdték el a téli időszakban a férfiak fazekasáru készítését, majd a tavaszi munkák megkezdése előtt lovas szekérrel Zalán keresztül Somogy megyébe hordták az árujukat és főleg gabonára cserélték. Ennek a paraszti fazekasságnak a hagyománya mindmáig fennmaradt Magyarszombatfán. Az itteni fazekas-mesterséget számos mediterrán hatás érte: a balos korong, a bőrrel való korongozás, az edények vonalvezetése mindmáig hordozzák ezen hatásokat, amelyek máshol a Kárpát-medencében nem mutathatók ki. Eme egyediséget mindmáig büszkén hordozzák munkájukban a helyi mesterek, akik több műhelyben dolgoznak napjainkban is.

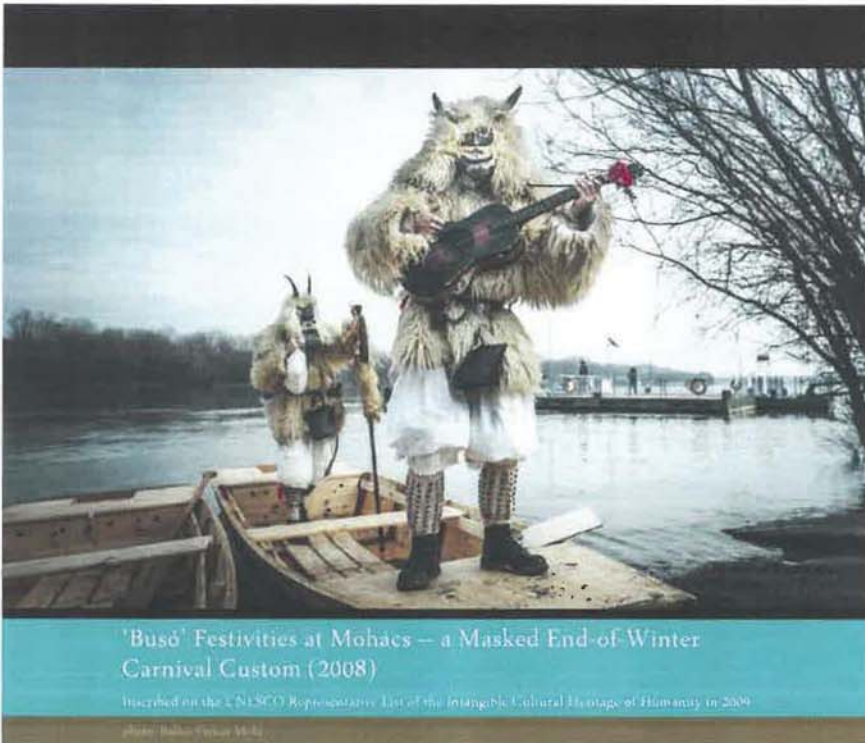

**National Inventory of
Intangible Cultural Heritage
and Good Safeguarding
Practices**

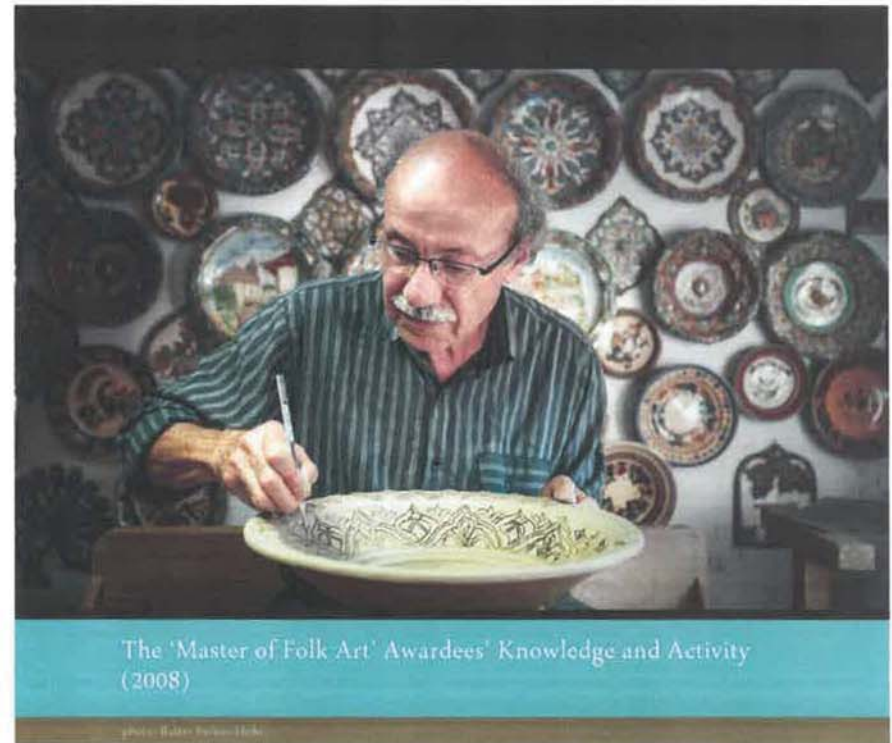
2008-2018

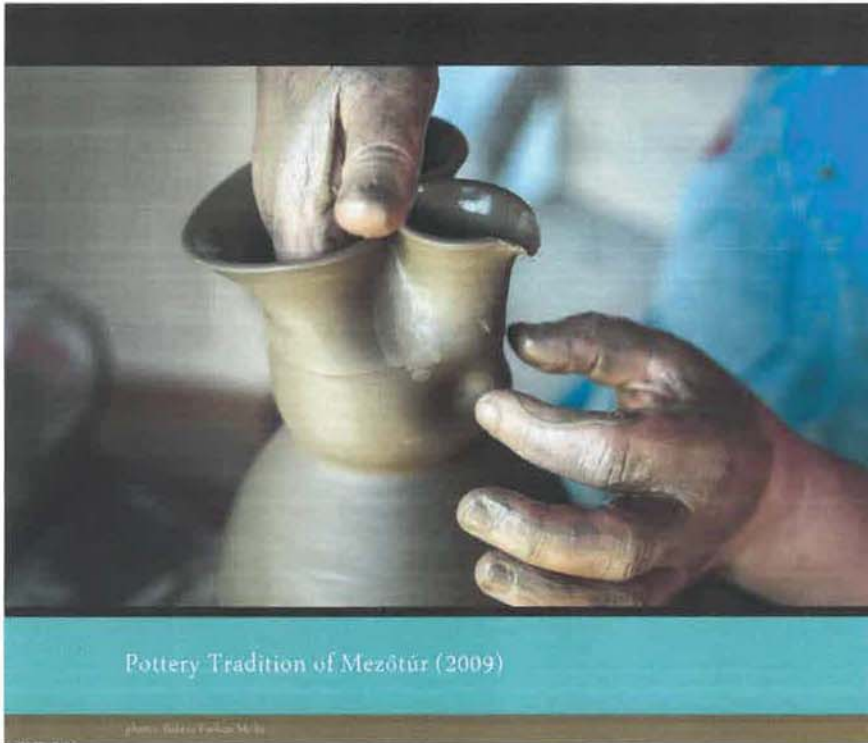
INTANGIBLE
CULTURAL
HERITAGE
IN HUNGARY

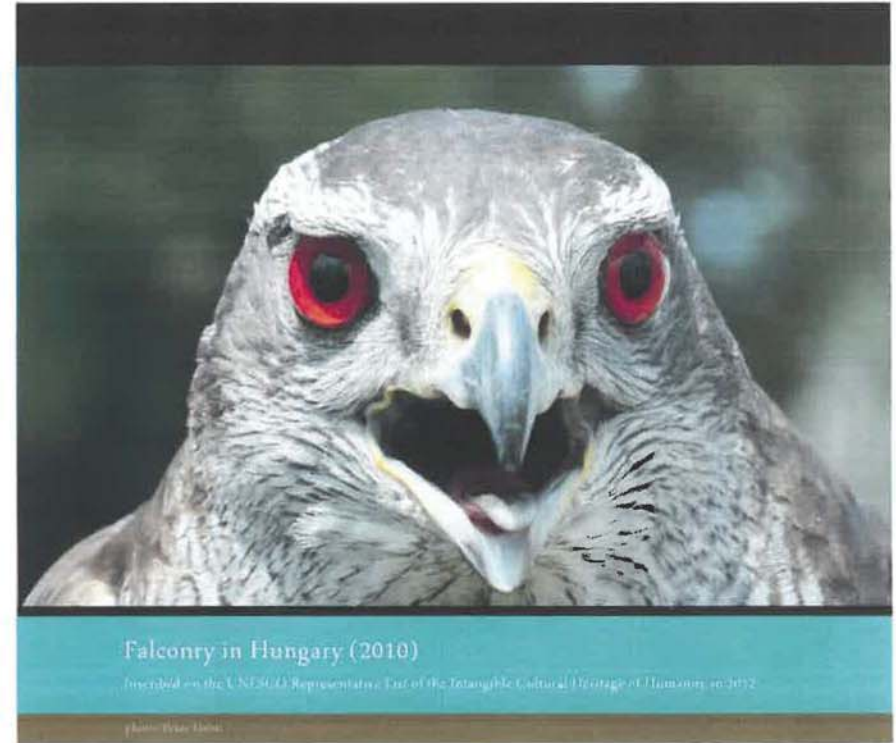
The busó [boosho] festivities at Mohács (in southern Hungary) are a masked carnival custom organized in late February, to chase away the winter. The participants of the six-day long carnival accompanied with music and dance, are the inhabitants of the city, the groups of 'busós', the mask carvers and other craftspeople, as well as musicians and dancers. The performers actively involve the visitors too, so they can be part of the happenings in many different parts of the city. In the course of events the planned happenings (e.g. gathering and marching up of the 'busó' people, burning of the coffin symbolizing winter on a bonfire, initiation of 'busós', folk dance performances, handicraft market) as well as the spontaneous actions and manifestations (e.g. fertility rite items, scaring people, playfulness, dance) are all got an equal role.

The awardees of the 'Master of Folk Art' prize are exemplary creative individuals and acknowledged experts within their own communities. Their job of transmitting and safeguarding the heritage is indispensable. The talented folk artists awarded by the Hungarian State with this prize are the representatives of various fields of intangible cultural heritage. The state award was established in 1953 and has been given out annually ever since. The prize handed out on 20th of August (holiday commemorating the foundation of the Hungarian state) every year in five categories is based on the proposal of local communities. Thus the masters of folk dance, folk songs, folk music, folk stories and handicraft all receive recognition.

From the middle of the 19th century potter's craft stood out from the rich handcraft traditions of Mezőtúr (town in the southern part of the Great Cumania region of eastern Hungary). The articles for personal use and fancy goods which were made here, reached even the most remote parts of the country. The bearers of the accumulated knowledge in Mezőtúr are those workshops where besides producing items satisfying modern taste and use, significant value saving work is carried out as well. They are preserving the memory of a material culture – which fully developed over hundreds of years – in fired ceramics, in technical knowledge and in professional competence. Since the inhabitants of Mezőtúr realised that these values need help to survive they soon established institutions (local museum, country house museum, school etc.) which are authentic and suitable for preserving and also safeguarding the cultural heritage.

Falconry is a traditional activity in a substantial part of Eurasia and dates back to thousands of years. Hungarian falconry is an integral part of this tradition. The height of falconry in Hungary was the period between the 11th and 17th century and it plays again an increasingly important role in Hungarian culture these days. Falconry is a life style and a community which involves the love of birds of prey, nature and hunting, as well as breeding, raising and training of predatory birds and even the knowledge of making and using traditional falconry equipment. Nevertheless, the communities also deal with the research of falconry history and with maintaining their tradition, furthermore with the transmission of their knowledge.

Student Traditions of Selmec – Survival of the Student Traditions of the Mining and Forestry Academy of Selmecbánya in the Successor Institutions (2014)

photo: Balázs Farkas-Molnár

The origin of student traditions of Selmec is connected to the students and their self-organization of the Mining Educational Institution (founded in 1735) – and later the Mining and Forestry Academy. The traditions survived even after the institution's migration first to Sopron and then to Miskolc and they are still alive among the students. Wearing the uniform, operating the fraternities with strict rules, the different ceremonies, the student songs collected in song-books, the bursts of singing, the custom of 'valétálás' (goodbye ceremony) with torchlight procession and with the 'valéta' ball are all essential parts of the student traditions. The main features the 'Selmec spirit' are gayety, friendship, community awareness, patriotism and a sense of vocation.

Pottery Tradition of Magyarszombatfa.(2014)

photo: Balázs Farkas-Molnár

In Őrség (ethnographical region in Western-Hungary) people have been making pottery since the 14th century. Besides agriculture and small-scale farming men started pottery making in the winter period and before the spring works they took their products on horse carts through Zala to Somogy County where they exchanged the goods mainly for grain. The tradition of this peasant pottery has survived up to this day in Magyarszombatfa. The local pottery was influenced by the Mediterranean: the left-handed wheel, potter's wheel throwing with leather and the tracing of the pots are still carry these effects, which cannot be found anywhere else in the Carpathian Basin. The local masters, working in different workshops up to these days, are proudly bear this uniqueness in their works.

HU | EN

2019. május 9. csütörtök, Gergely napja

S Z E L L E M I
K U L T U R Á L I S
Ö R Ö K S É G
M A G Y A R O R S Z Á G O N

Matyó örökség,
a hímzés, viselés, folklór továbbélése.

HÍREK   PROGRAMOK   ADATBÁZISOK   KAPCSOLAT

SZELLEMI KULTURÁLIS ÖRÖKSÉG
Kihirdető törvény
Igazgatóság
NEMZETI JEGYZÉK
Jegyzékre vétel folyamata
Nyomtatványok
Nemzeti Jegyzék elemei
Jó gyakorlatok regisztere
SZAKBIZOTTSÁG
Tagok
Ülések
Munkanyagok
SZAKMAI HÁLÓZATOK
Megyei referensek
SZKÖ szakértők
UNESCO
Részes államok
Reprezentatív Lista
Sürgős védelmet igénylő elemek
Jó gyakorlatok
Kormányközi Bizottság

MEZŐTÚRI FAZEKASSÁG

Nagykunság déli részén található Mezőtúr gazdag kézműves múltjából a 19. század közepétől kiemelkedett a fazekasság. Az itt készült használati tárgyak, dísz tárgyak az ország legtávolabbi részére is eljutottak. Aki csak felületesen ismeri a város történetét, az is tudja, hogy a túriak a vásárukról és a korsóikról voltak híresek, illetve ma is ezek a fő nevezetességeik.

Mezőtúr fazekassága a múltból megörökölt hírnevét és a magyar kézművesség történetében elfoglalt jelentős helyét megőrízve ma is él, fejlődik. Az itt felhalmozódott tudás hordozói azok a műhelyek, kisebb vállalkozások, ahol a helyben tanult mesterek dolgoznak, illetve oktatnak.

A műhelyekben a jelenkori igényeknek megfelelő tárgyak készítése mellett komoly értékmentő munka is folyik: egy több száz év alatt kiforrott tárgykultúra emlékeit őrzik kiégetett kerámiában, technikai tudásban, szakmai hozzájárásban.

A mezőtúri fazekasság nem csupán a helyi mesterek számára fontos, nem csupán a megélhetés egyik formája. A város lakosainak identitását nagyban meghatározza, hogy van egy híres szakma, melynek gazdag múltjára és létező jelenére mind elődeik, mind a mai emberek büszkék lehetnek és lehetnek. A helyi turizmus is alapvetően erre a kultúrára épül.

Mivel maga a város, és lakói időben felismerték, hogy ennek az értéknek segítség kell, hogy fenn tudjon maradni, különösebb külső beavatkozás nélkül létrehozták azokat az intézményeket (múzeum, tájház, iskola, stb.), amelyek hitelesek és erre az értékre alkalmasak lehetnek.

Jelölő nyomtatvány »

Képgaléria »

Videó »

SKANZEN
Szabadtéri
Néprajzi
Múzeum

2018
KULTURÁLIS
ÖRÖKSÉG EURÓPAI
ÉVE
Europe For Culture

UNESCO
Magyar Nemzeti
Bizottság

Világörökség

Magyar Ellenért
Néprajztudományi
Szechenyi

Néprajztudományi
Szechenyi
Szechenyi

MEZŐTÚR
Néprajztudományi
Intézet

KREZA JÁNOS
Néprajzi
Társaság

MAGYAR
NÉPRAJZI
TÁRSASÁG

NÉPRAJZI
MÚZEUM

Magyarországi
Helyi

NEMZETI
MŰVELŐDÉSI
INTEZET

INTANGIBLE
CULTURAL
HERITAGE
IN HUNGARY

Eltű hagyományok Kalocsa kulturális tereiben: hímzés, viselet, pengellés, tánc

- NEWS
- PROGRAMS
- LIBRARY
- ABOUT US

ICH IN HUNGARY

National Committee of ICH

Networking

Raising awareness and making ICH visible

Periodic reports

NATIONAL INVENTORY

Development of the National Inventories

Elements of the National Inventory of ICH

Elements of the National Register of Best Safeguarding Practices

POTTERY TRADITION OF MEZŐTÚR (2009)

In the mid-19th century pottery making rose to fame among the abundance of rich handcraft traditions in Mezőtúr – a town in the southern part of the Great Cumanian region of eastern Hungary. The practical household crockery as well as the exclusively decorative pieces quickly spread throughout the country.

Historically Mezőtúr earned a place of distinction for its country market-fairs and its crockery – a heritage that is still very much alive and continually developing today. The bearers of the knowledge amassed over the years are those local workshops and small-scale ventures where locally trained masters practice and also teach their craft to future generations.

These workshops not only produce articles meeting modern tastes and uses, but are the scenes of significant preservation work as well. The elements of a well-developed, rich culture refined over hundreds of years are preserved in the fired pottery and in the technical knowledge and expertise of masters. The pottery-making tradition in Mezőtúr is not merely a way for local masters to make a living. It is and has been a point of pride for the entire town, providing and reinforcing in Mezőtúr inhabitants a sense of identity over the ages.

The local tourism is also largely based on this culture. Fortunately, Mezőtúr and its citizens recognized the value of this heritage and the need to take steps for its safeguarding in time. Without any outside intervention they managed to establish quality task-oriented institutions (museums, rural heritage houses, art schools, etc.) suited to preserving this cultural heritage and transmitting it to future generations.

[Photos »](#)

[Video »](#)

SKANZEN
Hungarian
Open Air
Museum

2018
EUROPEAN YEAR
OF CULTURAL
HERITAGE
#EuropeForCulture

Hungarian
National
Commission for
UNESCO

World Heritage

Elementary
Masters
Folk Art
Association

Association of
Hungarian
Folk Artists

Institute of
Ethnology,
HAS

KRIZA JÁNOS
Ethnographic
Society

Hungarian
Ethnographic
Society

MUSEUM of
Ethnography

HUNGARIAN
HERITAGE
HOUSE

NATIONAL
CULTURAL
INSTITUTE

The responsible institution for the professional coordinating of the UNESCO Convention in Hungary:
Intangible Cultural Heritage Directory of the Hungarian Open Air Museum

© ICH

Szitaravodai Str. | 2000 Szentendre
tel: +36 26 502-529 | fax: +36 26 502-502 | szko@sznm.hu

HU | EN

2019. május 9. csütörtök, Gergely napja

S Z E L L E M I
K U L T U R Á L I S
Ö R Ö K S É G
M A G Y A R O R S Z Á G O N

Sátrós népművelés-
követés, himnusz gyöngyfüzés, viselet

HÍREK

PROGRAMOK

ADATBÁZISOK

KAPCSOLAT

MAGYARSZOMBATFAI FAZEKASSÁG

Az Órségben a XIV. sz. óta foglalkoznak fazekassággal (első írásos emlékek 1366-ból). A földművelés, a háztáji gazdálkodás mellett kezdtek foglalkozni a téli időszakban a férfiak fazekasáru készítésével, majd a tavaszi munkák megkezdése előtt lovas szekérrel Zalán keresztül Somogy megyébe hordták az árujukat és főleg gabonára cserélték. Ennek a paraszti fazekasságnak a hagyománya mindmáig fennmaradt

Magyarszombatfán.

Földrajzi elhelyezkedéséből fakadóan az itteni fazekasságot meglehetősen számos mediterrán hatás érte. A balos korong, a bőrrel való korongozás, az edények vonalvezetése mindmáig hordozzák ezen hatásokat, amely máshol a Kárpát-medencében nem mutathatók ki. Eme egységét mindmáig büszkén hordozzák munkájukban a helyi mesterek, megőrizve az őrségi fazekasság sajátos ízét.

[Jelölő nyomtatvány »](#)

[Képgaléria »](#)

[Videó »](#)

SZELLEMI KULTURÁLIS ÖRÖKSÉG
Kihirdető törvény
Igazgatóság
NEMZETI JEGYZÉK
Jegyzékre vétel folyamata
Nyomtatványok
Nemzeti Jegyzék elemei
Jó gyakorlatok regisztere
SZAKBIZOTTSÁG
Tagok
Ülések
Munkanyagok
SZAKMAI HÁLÓZATOK
Megyei referensek
SZKŐ szakértők
UNESCO
Részes államok
Reprezentatív Lista
Sürgős védelmet igénylő elemek
Jó gyakorlatok
Kormányközi Bizottság

SKANZEN
Szabadtéri
Népműzeum

2018
KULTURÁLIS
ÖRÖKSÉG EURÓPAI
ÉVE
#EuropeForCulture

UNESCO
Magyar Nemzeti
Bizottsága

Világörökség

Magyar Nemzeti
Népművészeti
Birodalom

Népművészeti
Egyesületi
Birodalom

MTA RTK
Népművelésügyi
Intézet

KRIZA JÁNOS
Népmű-
társaság

MAGYAR
NÉPRAJZI
TÁRSASÁG

NÉPRAJZI
MUZEUM

Hagyományok
Élve

NEMZETI
MŰVELŐDÉSI
INTÉZET

INTANGIBLE
CULTURAL
HERITAGE
IN HUNGARY

EM hagyományok Kalocsa kultúrája terében:
hímzés, vőcelet, pengelés, tánc

NEWS

PROGRAMS

LIBRARY

ABOUT US

ICH IN HUNGARY

National Committee
of ICH

Networking

Raising awareness
and making ICH
visible

Periodic reports

NATIONAL INVENTORY

Development of the
National Inventories

Elements of the
National Inventory of
ICH

Elements of the
National Register of
Best Safeguarding
Practices

POTTERY TRADITION OF MAGYARZOMBATFA (2014)

Magyarszombatfa is located in the west side of Hungary, in Vas County, at the southern boundary of the historical Őrség, alongside of the Hungarian-Slovenian border. The pottery tradition of Magyarszombatfa primarily includes the potter families in the village, who've continued the nearly 700 year's old tradition in their workshops.

The clay with really good quality mined here fundamentally determines the pottery of Őrség.

It's an integral part of the heat-resistant pot dishes and has provided the traditional basis for the local potters for centuries. The most characteristic sign of the pottery of Magyarszombatfa is the North Italian faience type left potter's wheel. The master sits to the right from the axis, so the disk does not take place between his legs. In addition the pottery of Magyarszombatfa is characterized by an archaic pattern, from which some of them can be found somewhere else with different tracing, but there are dishes only typical for this region. The austere vessel forms with early modern origin are the main characteristics of them. In the first decades of the 20th century it was common almost in every household in that region to make clay pots. Later, only the bests continued the pottery tradition. During the 1920's and the 1930's more than one hundred potters worked in the villages of Velemér-Valley (Magyarszombatfa, Gödörháza and Velemér).

The symbol of the settlement's pottery is a harrow walled, thatched potter house which has been built in 1792 and which is now functioning as a country-house museum in the care of the local authority. In this house the historical pottery of the Őrség region and its presence in the peasant household is presented by the village community.

[Photos »](#)

[Video »](#)

SKANZEN
Hungarian
Open Air
Museum

2018
EUROPEAN YEAR
OF CULTURAL
HERITAGE
#EuropeForCulture

Hungarian
National
Commission for
UNESCO

World Heritage

Elemér-Magyar
Folk Art
Association

Association of
Hungarian
Folk Artists

Institute of
Ethnology,
HAS

KRIZA JÁNOS
Ethnographic
Society

Hungarian
Ethnographic
Society

MUSEUM of
Ethnography

HUNGARIAN
BELLTÁRS
HOUSE

NATIONAL
CULTURAL
INSTITUTE

The responsible institution for the professional coordinating of the UNESCO Convention in Hungary:
Intangible Cultural Heritage Directory of the Hungarian Open Air Museum

© ICH

Sztaravodai Str. | 2000 Szentendre
tel: +36 26 502-529 | fax: +36 26 502-502 | szko@sznm.hu

**Potters awarded by the prize the
Master of Folk Art**

Potters awarded by the prize the Master of Folk Art

Name	Location	Year
Erzsébet Badár	Mezőtúr	1968
Sándor Bagossy	Debrecen	2005
László Bese	Szentes	2008
Géza Borsos	Mezőtúr	1965
Lajos Búsi	Mezőtúr	1984
Sr. József Csiszár	Tata	1978
János Csizmadia	Csákvár	1963
Rezső Csótár	Szentgyörgyvölgy	2006
Dezső Czúgh	Zalaegerszeg	1972
János Czúgh	Zalaegerszeg	1970
Júlia Dobiné Vass	Nádudvar	2013
Károly Doncsecz	Kétvölgy	1984
János Dugár	Lakitelek	2012
Ferenc Fazekas	Nádudvar	2016
István Fazekas	Hajdúszoboszló	1954
Sr. Lajos Fazekas	Nádudvar	1966
Jr. Lajos Fazekas	Nádudvar	1982
Mihály F. Szabó	Karcag	1956
Jr. Mihály F. Szabó	Karcag	1983
Sebestyén Gerencsér	Siklós	1954
István Gonda	Mezőtúr	1985
János Horváth	Mohács	1961
Imre Jakucs	Mezőtúr	1962
Katalin Gy. Kamarás	Budapest	1993
Sándor Kántor	Karcag	1953
László Kovács	Kalocsa	1992
Klára Kósa	Mezőtúr	1989
Gábor Les	Nagybánya	2017
Ferenc Mónus	Hódmezővásárhely	1976
Sándor Mónus	Hódmezővásárhely	1981
Ferenc Patonai	Sümege	1979
Géza Sáfrány	Bakóca	1978
István Steig	Szekszárd	1960
Kinga Szabó	Budapest	1994
Andrea Szekérmé Kiss	Budapest	1990
János Szénási	Hódmezővásárhely	2009

Bertalanné Szkircsák	Sárospatak	1953
István Sz. Nagy	Karcag	1987
Julianna Szolga Géczí	Rév	2017
Imre Szűcs	Tiszafüred	1987
József Tamás	Szekszárd	1958
László Tamás	Kaposvár	1956
István Teimel	Óbánya	1973
Zsuzsanna Tímár	Leányvár	1999
Kálmán Vass	Csákvár	1974
Ferenc Versegly	Alsónyék	2010
Sándor Vékony	Hódmezővásárhely	1956
Sr. Lajos Völcsey	Dőr	1971